

Andrzej Bartczak

Łęczyca, woj. płockie, ul. Panieńska

Informator Archeologiczny : badania 15, 239-240

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRUSZWICA
woj. bydgoskie

patrz
wczesne średniowiecze

LUBIN
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN, Stare Miasto
Blok VII

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN, Stare Miasto
Blok VI
Grodzka 24 i 26

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadzili: mgr Mariusz Matyaszcwski
i Andrzej Rozwałka /autor sprawozdania/ pod kie-
runkiem mgr. Andrzeja Hunicza. Finansował Zarząd
Rewaloryzacji Zabytkowego Zespołu Miasta Lublina.
Drugi sezon badań w bloku VI. Okres neolityczny,
średniowieczny i nowożytny.

Celem badań było rozpoznanie reliktów muru obronnego, a być mo-
że i średniowiecznej uliczki podmurnej.
Eksplorowano dwa wykopy założone na tyłach posesji Grodzka 24 i 26.

Wykop I o wymiarach 5 x 4 m

Do głębokości 3,50 m występował materiał przemieszany. W warstwach
na poziomie 3,50-4,20 m znaleziono ceramikę datowaną na okres od wczes-
nego do późnego średniowiecza, poniżej zabytki neolityczne. Wyróżniono
grupę zabytków krzemiennych: 2 wiórowce, fragment siekierki gładzonej,
tłuczeń wykonany na rdzeniu, odłupki. Z fragmentów naczyń na uwagę zas-
ługują: fragment ucha z przedstawieniem zoomorficznym - prawdopodobnie
stylizowana główka barana i tzw. ucho kolankowe. Ponadto znaleziono
2 przęśliki. Less występuje na poziomie 4,40-4,80 m.

Wykop II o wymiarach 4 x 3 m

Odkryto w nim fundamenty dawnych oficyn. Do głębokości 2 m stwierdzono
materiał nowożytny.

Prace będą kontynuowane.

ŁĘCZYCA
woj. płockie
ul. Panieńska

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadził mgr Andrzej Bartczak. Finansował WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. Miasto średniowieczne.

Badania archeologiczne podjęto w związku z planowaną rewaloryzacją zespołu staromiejskiego. Wykop I o wymiarach 12 x 6 m zlokalizowano w południowo-zachodnim narożniku obwarowań miejskich na dziedzińcu dawnego klasztoru norbertanek. W trakcie badań uchwycono fundament zakrytli nieistniejącego już dziś kościoła przyklasztornego. Odkryto także trzy budynki średniowieczne. Jeden z nich odsłonięto w całości, a dwa pozostałe tylko częściowo. Budynki te posiadały wymiary ok. 370 x 370 cm i były wzniesione w konstrukcji szkieletowej wylepionej gliną. Powyższe obiekty zostały zniszczone przez gwałtowny pożar, zachowały się tylko ich belki podwalinowe oraz fragmenty przepalonego drewna i zwaly polepy. W obiekcie nr 4 odkryto: 3 ostrogi z gwiaździstymi bodźcem, strzemię, głownię tasaka, elementy uprząży końskiej, a także 2 kamienne żarna rotacyjne i dużą ilość fragmentów ceramiki. Bogaty był także inwentarz obiektu nr 5, a stanowiły go m. in. następujące zabytki: 2 topory, grot włóczni, grot oszczepu, ciosło, 4 świdry ciesielskie, młotek, obcęgi, nożyce, waga, 2 zamki do skrzyń, okucie łopaty, patelnia żelazna oraz 7 całych naczyń glinianych i około 1,000 fragmentów ceramiki. W ostatnim budynku /obiekt nr 13/ zalegała warstwa ścinków skóry i fragmentów obuwia, materiał ceramiczny występował natomiast nielicznie. Wszystkie trzy budynki są jednoczesowe, na podstawie bogatego materiału zabytkowego należy je datować na przełom XIV i XV wieku. Ich zniszczenie można prawdopodobnie wiązać z wielkim pożarem Łęczycy z 1400 roku. Po tym pożarze jeden z budynków /obiekt nr 4/ był w XV w. jeszcze dwukrotnie odbudowywany, natomiast dwa pozostałe przestały egzystować. Lokalizacja odkrytych obiektów na osi obecnej ul. Panieńskiej wskazuje na to, że w średniowieczu ulica ta przebiegała przez teren późniejszego dziedzińca klasztorowego i dochodziła do zachodniego odcinka murów miejskich. W wyniku badań ustalono szerokość średniowiecznej działki budowlanej, wynosiła ona 7 m.

Badania będą kontynuowane.

MALBORK
woj. elbląskie
Zamek - ciąg budynków gospodarczych

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadził mgr Mariusz Mierzwiński. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Pierwszy sezon badań. Zespół budynków murowanych z połowy XIV w.

Badaniami objęto środkową część założenia o konstrukcji murowej, znajdującego się po zachodniej stronie przedzamcza, utworzonego z kilku budynków stykających się ścianami szczytowymi. Jednolity ciąg zabudowań na rzucie prostokąta o długości około 142 m pozostawał od 1945 r. na około 4/5 swej długości w ruinie.